

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Valerii Flacci Setini Balbi Argonauticon Libri IIX

Valerius Flaccus Setinus Balbus, Gaius

Lipsiæ, Anno M.DC.XXX

In tertium librum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1194)

Celeres hinc prima. *Aliter libri prelo impressi: Hic prima pio sollemnia Phryxo. quod mihi non equè placet. Sic infra pro eo, quod in vulgatis est, stupuitque fragore, & juga Percotes, vetus codex habet, stupuitque fragorem, & juga Percoris. sed postremum hoc non admitto.*

Lamfacus. Ita vet. cod. hinc & in aliorum Poëtarum vetust. lib. dextramque amplexus. Sic vulgati. at vet. cod. dextraque amplexus. & efferat, pro quo impressi habent, afferat.

LUDOVICI CARRIONIS
IN TERTIUM LIBRUM VALE-
RII FLACCI Castiga-
tiones.

*I*thonia solverat umbras. *vulgati omnes, solverat undas, sed vetusta lectio melior est. sequitur enim, exueratque polum, nimirum umbris.*

Dat Cererem lectumq; Lib. Lugdunenses, Basil. Argentoratenses, da Cererem latumq;: quod quomodo intelligi possit, qui illis editionibus presuerunt, viderint cod. vet. lectionem representandam curavi, lectum verò pecus ea ratione dicit, qua Virgilius:

lectas de more bidentes.

Abscessu lacrimans. Post hac verba in omnibus vulgatis, suis hujus versus, & principium prox-

proximè sequentis, desiderantur: ubi stupenda est eorum temeritas, qui hunc Poëtam ita in omnibus lacerârunt, ut ne sui quidem speciem retinuerit; quod an ullo in altero aequè contigerit, ignoro. Mirari sanè soleo quibusdam hunc interpretare aggressis non suboluisse vulnus hic plusquam Chironem latère.

Clyte variaverat. Parisiensis utraque editio, chlamydem variaverat. *vet. cod.* ditem variaverat. *rectius Eugentinus*, Clyte variaverat. *In vet. cod.* facilis est error ex affinitate d & cl. Sic postea quidam legunt, misit in arma Daraps: alii, misit in arma Claraps.

Postibus ora. Post hunc versum in omnibus vulgatis legitur ille, Muneribus primas: & quem superius desiderari admonui: huc verò scioli volente nolente sensu violente traxerunt.

Velo Proconesson. Hic versus magnam & Maserio, & reliquis Grammaticis exhibuit molestiam: cum in vulgatis legeretur, veloq; Proconesson, & illi inter se de carminis ratione alterarentur. Nunc verò quis est, quid de hujus scripturae veritate dubitet?

Et te jam. *vet. cod.* & Exam. qua lectio, an nullo modo recipi possit, videant illi, quibus & otium & vet. lib. suppetunt.

Rhindace. *Vet. cod.* Rhundace. quam scripturam etiam alii probârunt, & interpres Lucretianus in sua Conlectanea ex meis transcripsit Schellius, ut & versum sequentem, addendum.

Et illud, *Verrio Flacco eandem videri apud Latinos v., que apud Græcos v.*

Scyllaceon unda. *Alii legunt vulgati, Scylacæon ab unda. Similis variatio est in illo Virgiliano:*

Cautonisque arces & navifragum Scyllacæum. *Gifanius in Lucretium legendum existimat:*

Cautonisque arces & navifragum Scyllacæum. *Et ita in vet. lib. legi, quod antea Pierius monuerat, testatur, etiam in illo, qui in Bibliotheca artium Lovanii asservatur, in quo tamen, pace illius dixerim, manifestè legitur,*

& naufragum Scyllacæum.

sed in pluribus vet. exemplaribus eam, quam primo posui loco scripturam invenio, & doctioribus probari audio, ut versus plenus sit, quam Acron agnoscere Od. 16. lib. 1. Horat. videtur.

Dimittitque oculos solataque. *Ita vet. cod. magis mihi tamen arridet vulg. lectio, demittitque oculos resolutaque.*

Lucis ad horas. *Hac est vulgaris scriptura: pro qua Politianus legendum existimat, lucis ab horis: malè, Parisiensis liber, lucis ad ortum: vet. cod. lucis ad ortus: quarum utramque lectionem nemo est, qui aspernandam putet.*

Gorgon. *Ita vet. cod. vulgati verò, Gorgo: inter illos est & Lugdunensis, qui etiam sequenti versu legit spargit, & inferius, orichalca sonora, pro orichalca sonoro, & sparserit, quod*

opera-

operarum negligentia, quæ in hoc Poëta excudendo insignis fuit, accidisse arbitror.

Oricalca. Sic hanc vocem in omni antiquitate scriptam invenio, ut & in vet. cod. in quo etiam paulò post legitur, quæ prima parenti, pro quæ prima furenti.

Num pervigil armis. Si quis ex hoc hemistichio sensum aliquem commodum eliciet, miror, quem is verborum ordinem observaturus sit. Nemo enim mihi facile persuadebit, ne hic versum deesse suspicer, in vet. cod. meo subjungitur, hostis & exciti dent obvia prælia Colchi: sed in margine eque tamen vet. scriptura: quem propterea admisi, quod non malè cum hoc loco congruere videretur. Colchos enim nominat, quia se in Colchiam delatos arbitrabantur: hinc illud sequens, opratos huc affore credite Colchos. Sive igitur is germanus est sive nothus: aliquis certè deest. Erunt fortassis, qui legent, num pervigil hostis, ab hoc conicere est.

Insonuit movitque ratem. Vet. cod. Insonuit monuitque ratem rapere obvia cæca Arma manu. Fortè ratem posuit pro Argonautis, Græca figura.

Umbonibus hærent. Vet. cod. umbonibus urgent.

Et Tydeus. Vet. cod. at Tydeus, melius.

Experiar. Vet. cod. opperiar: rectè. Est enim opperiri (ita Festus scribendum docet) expectare animo experiundi, cum itaq; cupiat pu-

gna sibi copiam fieri, & aliquem offerri, qui cum manus conferat, melius opperiar, quam experiar legitur.

Quo steteris. Ita vet. cod. Lugd. verò Basilien. Argentor. qui steteris, quod non placet.

Ochenii. Ex hoc loco Grammatici de prioris syllaba quantitate iudicant: Ego nusquam alibi de eo legi: certè vet. cod. habet olenii, quod, an rectius hic conveniat, nescio, cum Apollonius neutrum nominet, & in huiusmodi nominum rationem anxie inquirere, quod rei parùm habeant, curiosorum sit.

Circumdedit. Vet. cod. circumvenit, melius: sequitur enim, præfulgurat ense: alioqui Enallage erit temporis.

Vina dapesque remotæ. Sic vet. cod. alii, vina dapesq; remota.

In quo (omen.) Ita liber manuscriptus: alii, in quo omnes, nonnulli, in quo omen mansere.

Confervere manu & longè. Sic vet. cod. vulgati verò conferuere manus longè &. qui scriptura defendi noquit.

Decurrit ab urbe. Etsi omnes vulgati ita legant, melior tamen est lectio libri manuscripti, decurrit ab arce: sic Virgilius Aneid. lib. 2.

Laocoon ardès summa decurrit ab arce.

Ancæus Ethelum. Vulgares libri. Ancæus Achelum; eadem varietate qua supra, Olenii & Ochenii: cum enim Poeta ea nomi-

na confinxerit, minimè in iis laborandum est.

Disjectaque ora securi disjecit. Ne eadem vox repeteretur, aut sensus parum constaret, fuere, qui legerent dissecuit aut desecuit. Quibus non repugnarem, nisi in vet. cod. esset, delicataque ora securi disjecit: cum tamen delicatus à delicio, aut potius contra (auctore Sexto Pompejo Festo) dicatur; nihil ausim asseverare.

Linqute, ait, ferro. Minoris classis (ut ita dicam) Grammatici, in postremo hoc verbo constituendo mirum in modum laboraverunt. quidam pro ferro, reposuerunt ferto: & multis verborum periodis locum enarrarunt. Nonnulli fetro legere maluerunt; volentes impolitam illam, ut ipsis videbatur, ut mihi verè hoc loco decentissimam & spontè ad majorem vim accersitam repetitionem vocule unius vitare. Itaq; hac lectio vet. cod. suum tueatur locum.

Has, precor, exuvias ò prima cadavera,
nostro

Linqute, ait, ferro.

ubi vulgati habent, & opima cadavera: malè.

Gnavet opus. Ita liber calamo exaratus: non ut alii, gnavet. apud Ciceronem quoque 2. de Oratore libro, in manuscriptis exemplaribus hac exerat scriptura: Jam mihi videor operam gnava'sse, cum hue venirim. Sed hac de re Victorini appanam verba: Nos quædam paucioribus litteris scribimus, quàm antiqui sole-

solebant, ut narus, navus, nosco: nam illi
 has voces interposita g scribebant: cujus
 rei vestigia retinemus, cum scribimus,
 ignarus, ignavus, cognitus, cognosco. Aliud
 tamen ipse Cicero sentire videtur in Oratore, cum
 ita scribit: Noti erant & navi & nati: quibus
 cum in, præponi oporteret, dulcius visum
 est, ignoti, ignavi, ignari dicere, quam ut
 veritas postulabat. Quasi dicat, veritatem po-
 stulare ut scribatur, inanus, innotus, innatus:
 licet usus aliud receperit. Quod si quis minimis nos
 interdum vocibus inherere moleste ferat; videat
 ipsum Ciceronem: & cujus exemplo id fecerimus,
 facile inveniat.

Simul socios. Sic habet vet. cod. alii verò, si-
 mul potius, ubi quidam heptimimerim, ut sæpe
 antiq. constituunt absurde.

Phias. Hic, ut & primo libro, mendosus est
 vet. cod. legens, Pelias.

Dum campi. Vetus exemplar, dux campi:
 omni, quam alia habet scriptura, difficultate sub-
 lata.

Zelen & Broten. Ita vetust. alii. Zelyn &
 Brotyn.

Hinc Alyn. Vetus cod. posteriorem vocem aspi-
 ratione attollit, quod in ea tam apud Græcos fit,
 quam apud Latinos.

Protinus insignem. Sic omnes vulgati, vet.
 cod. Prothin & insignem. quomodo à Poeta
 scriptum fuisse præstare sum parvus.

Sed

Sed difficit. Cum in prioribus editionibus difficit legeretur. Sabellicus locum corruptit, & deficit supposuit: cum tamen vet. cod. hoc verbum agnoscat: ex cuius scriptura Gifanius verbum emendavit, & in sua Conlectanea retulit. Verum eam vocem non solum hic, sed etiam in infinitis aliorum Poëtarum locis reperire est: in Virgilio observavit Pierius: in Valerio, primi nos, in aliis, alii.

Clariaque supernè. Liber manuscriptus, Clariamq; supernè intonat.

Occumbens, i, nunc. Vulgata lectio corruptissima est, occumbens & nunc. hac verò vet. cod. elegantissima & ironie plena.

Oblutumq; ferit. Alia est lectio librorum vulgatorum: eaq; inepta. Oblutamque ferit galeam, cristasque rubentes, Heu tibi dona gerens.

Attonitus cervice. Ita Lugd. Basilien. & Bononien. at Parisiensis & manuscriptus, attonitus Crenæ, quarum utraque scriptura diversum, eumq; satis commodum habet sensum.

At diversus agens. Sic habent omnes libri prælo impressit; nec quisquam vitium subesse sensit: adeo ut non defuerint, qui scriberent Turbantem, viri nomen essi proprius. Vet. cod. at diversa Sagen: quæ lectio & vera & aperta est: Sagen enim ut & Hagen inter Cyzicenos nominat.

Vulnere Cydrum. Lugd. & Argent. vulnere Cydrum, prius malo.

Conifus viribus. Verbum conifus, etsi in
manuscripto esset: propter exemplorum tamen
varietatem admittere non audebam: nunc verò in-
ventis exemplis, nihil cause est, quin recipiatur.
Virgilius lib. 9. *Aneid.*

toto conifus corpore ferrum conicit.
sic ibi veteres libri, Prudentius *Psychomachia*:
& ense corusco Conifa in plagam.
in quibus tamen versibus conifus, non conni-
fus (ut quidam arbitratur) ex omnibus vet. cod.
legendum est. Sic etiam lib. 3. *Aneid.*

multiplicem conifi humeris.

Valerius enim Probus existimat eandem esse ap-
pellationem in proprio nomine Niso, Hyrtaci si-
lio: in appellativo, nisi que immotus eodem:
& in participio, conifi humeris.

Venatori Erymo. Nescio, an hac in parte
vet. cod. sit corruptus, cum in eo legatur, venator
Hierimo; Librarii, ut opinor, inepti.

Cita casside cuspis. Inverso antea ordine le-
gebatur, cita cuspide caspis, cum in vet. cod.
hec sit scriptura, quod ex meis seholiis in sua Con-
lectanea conlector emendationum Lucretianarum
transcripsit.

Di precor. Sic habet vet. cod. non dii, & sic in
in omnibus Virgilianis libris esse adnotavit Pic-
rius: ut & Grai, non Graji.

Phoceaq; Vulgati; Phoreaq;: utrum utri
preferri debeat, difficile est in huiusmodi nomini-
bus, ut dixi, judicare.

Ingen-

Ingentes dones. Ita Paris. & Bononiens. reliqui cum vet. cod. Ingentes donat: optime. Note enim magis atq; magis, ut inquit Poeta:

Clarescunt sonitus, armorumq; ingruit
horror.

Vesuius attoniras. Sabellicus alicubi scriptum reperit Vesubus, pro quo reponit Vesuius. Vet. cod. Vesulus, quod propius ad Sabellici accedit scripturam. Conlector Lucretianus Vesuvus legit, & Vesuius Latine non dici existimat, non rectè. Statuit enim lib. 4. silvar. ad Marcellum ita protulit:

Fractas ubi Vesuius egerit iras.

Quo tamen in loco Vesuvus tam contra veteres, quam contra melioris note vulgatos libros idem ille reponit. Sic & Martialis lib. 2. epigr.

Hic est pampineis viridis modò Vesuius
uvis.

Sic ibi vet. cod. pro eo, quod vulgati habent, Vesbuius. Dicebatur itaque, Vesevus, Vesuvius & Vesuius, nam Vesuvus, quod nomen Romanum esse asserere conatur, nusquam invenio: nisi quis illud Papinii objiciat:

Non adeò Vesuvinus apex aut flammea
diri

(urbes.

Montis hiemis trepidas exhaustit civibus
quod potius fit à Vesuvius quam à Vesuvus. Jam verò, quod ad versus illos Lucretii corruptissimos (qui tamen ab exemplari Moguntia ad me misso absunt) attinet; ita legendos existimaverim:

Is la-

Is lacus est Cumas apud, & Vesuvi propè montem. Idq̄, ex alterius conjectura: cui tamen prima in Vesuvi syllaba, negotium frustra faceffit. Quin enim ea in Vesuvius brevis sit, dubium non est, vel ex illo Statio statim adducto: ejus ergò casus patrius est Vesuvii, per crasim verò Vesuvi. Atq̄, ita locum illum constitui posse existimo.

Pugnæ crudescit. Sic vet. cod. alii, crebre scit.

Cæus in imo Vincla Iovis. Locum hunc turpissimè fœdatum restituisse jactat se Sabellicus: idem gloriatur Janus Parrhasius. Adeò uterque studiosè tam exiguum loci unius emendati laudem captat. Nihil autem ab his vet. cod. meus discrepat.

Motis ululantia. Ita vetus & Paris. reliqui omnes, votis ululantia. de sacris magnæ matris Deum loquitur. Similibus planè locus est apud Virgil. lib. 9. *Aneid.*

Quod si tanta Jovis. Sabellicus legit, quod si Titanis, vel si Tironis: quæ verba satis commodè interpretatur, cum autem summo consensu, & vulgati & calamo exarati libri habeant, quod si tanta Jovis, atq̄, hac conjectura sit Sabellici; aut aliquid in his versibus vitii latere, aut versum quempiam (quod hic non raro accidit) deesse suspicor, ut ut est, tantisper locum vitii suspectum habeo, dum vet. cod. aliquis, hanc conjecturam aut confirmarit, aut rejiciendam docuerit.

Rege perempto. Ita scribo: non autem perempto.

empto. Nec
 astiores sepe p
 candum arbur
 constanter a
 tum, hiem p
 nos, & simili
 alias ex Agel
 rius Scaverna
 simili, dem
 judicant. Sci
 re: quo tamen
 tibus diversa
 cis a sepsis, m
 Nonis frequen
 Celeravit
 Paris. celebra
 Nocte late
 huius videtur
 Veriq̄; per
 averfiq̄; per a
 Quo fugit
 iud. alii, quos i
 Præcipiti p
 nam librarior
 quado monstrat
 Eurentinus, legi
 em libri, ubi s
 pperit, subno
 tate: Versu id
 lege ergo pr

empto. *Nec me movent vet. cod.* (quanquam vestustiores sæpe p. omittunt,) quibus qui hic auscultandum arbitrantur, miror, cur non iidem isdem constanter auctoribus; tempto, temptamentum, hiemps, dampno, sollempnis, sompnus, & similia scribunt. Sed de voce sompnus, alias ex Agellio latius. Victorinus certè & Terentius Scaurus, litteræ compendium fieri volunt: & sumsi, demsi, atq. id genus alia, sine p. scribenda judicant. Scio quidem Priscianum ab his dissentire: quo tamen non moveor. Ad eò enim Grammaticis diversa tradere religio est, ut sæpe diversis locis à seipsis, nedum ab aliis dissentiant. exempla in Nonio frequentia sunt.

Celeravit opem. *Vet. cod. celebravit. vet. Paris. celebrabat. vulg. celeravit: quod placet.*

Nocte fatæ. *Vet. cod. nocte fatus. Sed probior videtur vulgaris scriptura.*

Versiq; per agros. *Libri omnes rypis editi, à versiq; per agros.*

Quò fugitis? Ita Bononien. Florent. & vet. cod. alii, quos fugitis: utrumq. convenit.

Præcipiti plangore. *Vel hic locus oscitantiam librariorum, de quibus exposulari satis liquido monstrat: nam in Argentorat. cui præfuit Eugentinus, legitur præcipit plangore: sub calcem libri, ubi si, que inter excudendum errata obreperint, subnotari solent, ita adscripsit Typographus: Versus ille, præcipit plangore, mutilus est: lege ergò præcepit plangore; insignis sanè*

emendatio, qua una fretus omnibus librorum impressoribus omnem peruersissimè castigandi laudem, suo juri eripuerit.

Tenuis fletus. Ita omnes vulgat. *Vet. cod. pars tenuis flatus, quæ vera lectio est, per flatus tenues, spiritum & anhelitum deficientem paulatim intelligo. Viventes enim & morientium anhelitus captabant. De casu illo tenuis, aliquid in emendationibus Sallustianis ad inuicem omnis homines (sic enim ex Prisciano legi debet) dicitur sum.*

Fortuna revexit. Ita *vet. cod. & nonnulli vulgati. Alii, fortuna revinxit. prius malo.*

Fatis hoc. *Argentorat. Basil. Lugd. fatis id, Paris. & Bononien. fatis jam. vet. cod. fatis hoc. Sic apud Virgilium 12. e. Aeneid.*

id rebus defuit unum.

Prohibebit harenis. *Sic uterq; Paris. Bononien. verò, arcebit arenis. vet. cod. ut excusum est, prima lectio Virgiliana auctoritate defenditur:*

hospitio prohibemur harenæ:

In planctum vocat. *Vet. cod. in planctus vocat.*

Nec dum suboles. *Annotarunt alii in vet. lib. legi suboles, non soboles, idem & hic omnibus in locis reperio, eamq; scripturam servandam censeo.*

Fatales rapuere. *Omnes omnino vulgati habent,*

ben, natales rapuere, *sed mihi lectio vet. cod. digna esse visa est, que retineretur.*

Illam vix geminam. *Ita vulgaria exemplaria. inepte. vet. cod. illam vix gemino.*

Et tempora mæsti. *Ita male omnes vulgati. cod. vet. & corpora mæsti.*

Aggere longo. *Vet. cod. aggere longe: ut referatur ad verbum eminent.*

Festina vocantibus. *Vulgati; formosa vocantibus. ubi Sabellicus cum libro Bonon. legit, furtiva vocantibus. Vet. cod. festina vocantibus: properabat enim propterea, quod & ventus & socii Fasonem vocabant.*

Inde ter. *vet. cod. omnes & manuscriptus, inde per armatos: Baptista tamen Egnatius, qui hunc in Poetam integros se commentarios asseruere asserit (eos autem ut visos landat Pierius) iudicat legendum; inde ter armatos: tum ipsa consuetudine tum Virgilio auctoritate, que est 2. Æneid. commotus.*

Huc corpora quisq; suorum

More tulere patrum; subiectisq; ignibus atris,

Conditur in tenebras alta caligine cœter circum accensos cincti fulgentibus armis,

Decurrere rogos; ter mæstum funeris ignem,

Lustravere in equis, ululatusque ore dedere!

Spargitur & tellus lacrymis, sparguntur
& arma;

Auditur clamor que virum, clangor que
tubarum.

*Præcedentes etiam versus, quibus exsequiarum
religio describitur, huc planè spectant, ut verò in
Egnatii sententiam totus concedam; cogit me,
quod sequitur, ter inhorruit æther.*

Cum clamore. *Ita vet. cod. vulgati omnes,
tum clamore. male.*

Arces ad patrias. *Hæc est lectio omnium
vulgatorum, quæ mihi quidem non probatur: ma-
gis placet Bononien. Arctos ad patrias. vet. cod.
agros ad patrios: & sic à Poëta scriptum fuisse,
credo.*

At non. *Alii legunt, at nunc: male.*

Magnis. *Ita vet. cod. alii omnes, jam magis:*

Cæforum ab imagine. *Vet. cod. læforum
ab imagine.*

Carpitur æstu. *Ita liber calamo exaratus, &
pleriq; vulgares. Virgilius lib. 4. Æneid.*

At regina gravi jam dudum carpitur æstu.
*Vetust. Paris. cæditur æstu; quæ non est prorsus
rejicienda lectio: quod enim homini potest esse
gravius flagellum, quam ut habet Satyricus:*

Nocte die que suum gestare in pectore
testem?

Sacer atque. *Sic vulg. vet. cod. acerque.*

Agit &. *Vulgati, agitat. melior est altera le-
ctio.*

Eumenidum domus. Ita vet. cod. an verò ea lectio, quam omnes vulgati libri habent, Cimmerium domus, huic præferri debeat, ignoro: certè mihi non aequè ornata videtur. Si quis tamen eam malit, legat Ptolomeum lib. 3. Plinium lib. 6. cap. 8. & Strabonem.

Ampycides. Vet. cod. Amphicides. in Apollonio tamen legitur Ampycides, nisi Valerius Flaccus Latino more efferre voluerit.

Æsopia silvis. Ita Lugd. & Argentor. Æsapum certè Strabo hoc loco collocat. & Hermolaus Barbarus Homerum adducit, qui Æsapum flumen ad urbem Zeliæ celebrat. Ptolomeus verò hæc cõjungit, Cyzicus, Æsopi amnis ostia, Parium colonia: uterq; Paris. habet Æsopia. Æsapum fluvium Apollonius lib. 2. describit, & ejus Hesiodus Theogonia meminit. Vet. cod. Asopia: de qua lectione vide Strabonem lib. 8. & 9. & Didymum in scholiis Pindaricis. Quod autem ad hunc locum attinet, primam lectionem malo.

Glaucasque comis. Sic exemplar calamo exaratum. vulgata verò, glaucaq; comas prætexere fronde.

Et procul ite. Ita vulgat. vet. & procul este. Virgilius: Procul hinc, procul este prophani.

Nostri vè luant. Sic & vulg. & vet. cod. præter Paris. qui habet nostri velent: cuius sententia mihi non liquet: tamen si ea aliis per bellè constare videatur.

Summis insternunt tabulata foris. *Hanc lectionem Interpres mordicus tuetur. vet. Paris. cum vulgatis, summis insternunt tabulata toris: sic & vet. cod. nisi quod pro summis, legit cellis; erroris autem non obscura est origo; est enim ex affinitate t & f, unde etiam torus, non thorus scribendum puto, cum ab herbis tortis dicitur. Varro de vita P. R. lib. 1. Quod frontem lecticæ struebant, & ex ea herba torta torum appellabant, hoc, quod injicitur, etiamnum toral dicitur, lecticamque, quæ involuebant, segestria nominabant. Sic eum locum apud Nonium in vetust. exempl. scriptum, offendi.*

Densos trabo. *Ita omnes vulgati. vet. cod. densa trabe.*

Æstusque. *Ita & vet. cod. & omnes vulgati, excepto Lugdunensi, qui habet, æstusque: placeret, si verustate niteretur.*

Quam Nemeam. *Sic omnes vulgati. vet. cod. quam Nemeen: eodem utrumq. recidit.*

Jam tum indecores. *Ita vet. cod. alii, indecoræ. ineprè. ejus enim tertia syllaba produciuntur.*

Actumq; per omnem. *Uterq. Paris. actumque movebo, Tende pudor mox & furias, ditem quoque verto. Lugdunens. & Argentor. actumque movebo, Tende pudor mox & furias, Ditemque ciebo. Ex hac varietate satis apparet versum ab aliquo esse depravatam. vet. cod. actumq; per omnem Tende pudor, mox*

IN V
nox & fur
Virgilius:
Flectere

Vagus
cod. Innata
Sic voc
quod aque

Et hoi
fissimi su
Ja, &c. In
suis ridicu
ante etiam
tamen cap
dicam plag
ium, ex

Et sacre
cra mover

Hoc pu
puero pe
sun. hoc p

spes fusa
Jugi str
de trude

Dapes
alia vulgata
vis defendi
pes auxilii

Deje et
itaque lar

mox & furias Ditemque movebo. *optimè sic Virgilius:*

Flectere si nequeo superos, Acheronta
movebo.

Vagus innata unda. *Sic omnes vulgati. vet. cod. innatat umbra: optimè.*

Sic voce. *Ita vet. cod. alii omnes, sic blanda quod equè arridet.*

Et Eoi pocula. *Omnes vulgati libri hic vitiosissimi sunt, legentes spicula, pericula, vehicula, &c. In quem locum multa affert Interpres prorsus ridicula. vet. cod. habet, ut excusum est: & ita ante etiam emendatam in priori editione, quam tamen castigationem nescio qua impudentia, ne dicam plagio, Auctor Contectaneorum in Lucretium, ex scholiis meis desumptam sibi vindicat.*

Et sacra moventem. *Ita vet. cod. alii, & sacra moveret.*

Hoc pueri spes lusa. *Utrumque Paris. hoc puero perfusa modo: pessimè. Argent. & Lugdun. hoc puero spes lusa. vet. cod. hoc pueri spes fusa rectè.*

Jugi stridore. *Sic vulgati. vet. verò cod. jugi de trude: iudice: Lector.*

Dapes hausisse. *Alia est libri manuscripti, alia vulgatorum scriptura. Utraq, tamen incolumis defendi potest. vet. dapes hausisse. vulg. dapes auxisse, sed posterior magis placet.*

Dejectaque saxi fragmina. *Vet. cod. dejectaque saxis flumina.*

Procurrit ad umbras. *Vet. cod. procumbit: vulgatam tamen lectionem malo.*

Compressa trahentem. *Vet. cod. compressa trahentem.*

Diræ referentem. *Vet. cod. duræ referentem: quam castigationem è scholiis meis alter ille in suis affert Conlectaneis.*

Quibus anxia pectora. *Variè hic locus legitur. Lugd. & Argent. variant quis pectora. Utrumque Paris. variant qui pectora. vet. cod. quibus anxia pectora: quod si altera priorum lectionum sit admittenda, malo Lugd. & Argent. variant queis pectora: & interpretor variant: ut in illo Tibull. Non sic Carpathiæ variant Aquilonibus undæ, pro variantur.*

Tanto afore. *Utrumq. Paris. tanto obfore cœtu: inepè. Bonon. & Florent. tanto adfore: idq. eo quod in vet. scriptum invenerunt, afore; quod & aliis erroribus occasionem dedit, ut alibi ostendam. Hoc autem verbum cum primus omnium in Valerio Flacco observâsem, alii in aliis etiam auctoribus inveniri annotârunt, ut in Horatio lib. 1. Sat. 4. vitium procul afore chartis: sic enim ibi legendum est.*

Furens in jurgia. *Ita vet. cod. alii, ferens fera jurgia: minus benè.*

Idem orans. *Ita omnes vulgati vet. cod. dememorans: quod verbum nusquam hæctenus inveni.*

Didimaonis. *Hanc vocem à Virgilio desumpsit, quæ*

fit. qui lib. 5. *Aeneid.* Didimæonem quendam egregium armorum artificem nominat, ubi tamen multi vulgati libri, Didimæonis legunt, sed male. hoc monendum putavi.

Avulsa jugis. *Vet. cod.* Excussa jugis. Hanc comparationem ab Homero mutuatus est Virgilius, à Virgilio verò Valerius Flaccus. Virgilii versus ex lib. 12. *Aeneid.* adscribam.

Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat)

Nunquam fronde levi fundet virgulta,
nec umbras.

Cum semel in silvis ima de stirpe recisum,

Marte caret, posuitq; comas & brachia ferro

Olim arbor, nunc artificis manus ære decoro (tinis.

Includit, patribusque dedit gestare La-
& in obscenis carminibus, quæ ut inam non magna ex parte, utcunque aliter sentiat Politianus, sint Virgilii, cum in plerisque, suos versus aut paraphrasticè reddat, aut in compendium contrahat, ut hoc loco :

Hoc sceptrum quod ab arbore ut recisum est,

Nulla jam poterit virere fronde, &c.

¶ In eo carmine, quod Muretus & Victorius Cæcilio tribuunt, mihi verò Virgilii esse omnino persuasum est :

Meis capella delicata pascuis,
 In urbem adulta lacte portat ubera:
 Meisque pingvis agnus ex ovilibus
 Gravem domum remittit ære dexte-
 ram.

*Quos elegantissime in Bucolicis expressit: versus
 quia omnibus in promptu sunt, parcam adponere.
 Sed hæc extra rem.*

Sermonibus urgens. *Ita vet. cod. alii, ter-
 roribus urgens.*

Phorcys. *vet. cod. Forcus, nec sat scio quàm
 rectè.*

Sidera sustulit astris. *Ita vet. cod. alii, sidera
 sustulit aris: una littera omiſsa.*

Flamina. *Vet. cod. Flamina conticuere, ja-
 cet sine flatibus æquor: omnes vulgati, Flu-
 mina cõticuere, jacet cum flatibus æquor:
 prius malo.*

Lea prolis. *Hercules Stroza putavit legen-
 dum, quondam leo, quod lea juba tribui non
 debeat: sed aliter habent vet. lib. qui constanter
 leo, legunt.*

Dolor attrahit urbes. *Ita omnes vulgat. vet.
 cod. attrahit obes, melius.*

LUDOVICI CARRIONIS
 IN QUARTUM LIBRUM VALE-
 RII FLACCÆ Castiga-
 tiones.

Atque